

paavist, at Alkohol ikke altid er skadelig eller unyttig. Man er paa den anden Side gaaet saa vidt, at man har paastaet, at Alkohol ogsaa vil faa stor Betydning med Hensyn til Dyrenes Ernæring, og at man maaske endogsaa der vil kunne erstatte adskillige Foderstoffer med Alkohol. Vi kende jo ogsaa, at man giver Væddeløbshestene Champagne, lige umiddelbart før en større Anstrengelse. Det kan altsaa ikke nægtes, at der her vil være en Opgave for den paatænkte Kommission, men med al Respekt for den udmærkede Sagskundskab, som Indenrigsministeren nok vil sørge for, at Kommissionen kommer til at rumme inden for sine Medlemmer, turde det dog være tvivlsomt, om Undersøgelser af denne Art, altsaa en Prøvelse af disse Resultater, ikke bedre maatte lægges i Hænderne paa et fysiologisk Institut eller en Kommission af udelukkende videnskabelig Karakter. Jeg tror ikke, at de Rigsdagsmænd, som faa Sæde i denne Kommission, særlig ere udvalgte af deres Vælgere som fysiologisk og kemisk kyndige Mænd.

Den første Opgave for Kommissionen, naar den kommer til det Resultat paa det berørte Punkt, som den maatte komme til, vil, da det er lutter frisindede og fritænkende Mænd, være den, af man vil forsøge alle de Foranstaltninger, hvorved man ad Frivillighedens Vej kan hemme det overstadige Drikkeri. Det ere vi jo nemlig alle enige om, at det, at drikke for meget, altid er skadeligt, ligesom ogsaa at spise for meget. Der er jo mange Ting, man her kan gøre; man kan ophænge store Plakater paa Jernbanestationerne, som vise, hvorledes Drukkenboltens indvendige Dele blive væmmelige ved al den Spiritus, de faa i sig, hvorledes Hjernen bliver angreben; man kunde uddele Pjeser, give Bevillinger til Foredrag og Bevillinger til Drankerhjem o. s. v. Men naar jeg gaar Danmarks Riges Finanslov igennem, forekommer det mig, at slige Bevillinger allerede i ret stort Maal findes paa Finansloven. Vi kunne godt forsøge dem og ogsaa indskrænke dem, men jeg tror slet ikke, at Finansudvalget trænger til en saadan Kommissions Vejledning for at komme til det rigtige Resultat paa dette Omraade. Jeg kan ikke se, hvad det er, der ad denne Vej skulde opnaas i Kommissionen.

Men saa længe Kommissionen holdt sig dertil, kunde man sige om disse 4,000 Kr. — eller hvis Kommissionen først senere, men dog om forhaabentlig ikke alt for lang Tid skulde afgive Betænkning,

saa at der skulde komme 4,000 Kr. til et andet Aar — at vi give alligevel ikke saa faa overflødige Penge ud, saa at det skulde ikke komme an derpaa. Men desværre har jeg den Tro, at man ikke kan spørre 11—13 Mennesker inde sammen i en Kommission, uden at der komme nogle Dumheder ud deraf. Jeg frygter meget stærkt for, at naar de nu sidde rigtigt og tænke paa, hvad de skulle gøre, vilde saadanne Resultater som dem, jeg her har antydnet, forekomme alt for magre og beskedne, og saa er det, man giver sig til at tænke sig om, om man ikke ved Lovgivningsforanstaltninger paa en mere rask og energisk Maade kunde hemme Drikkeriet i Danmark. Hvis disse Overvejelser skulde gaa i Retning af en forhøjet Brændevinsbeskatning, vilde jeg ikke være saa bange, thi jeg er overbevist om, at Folketinget er saa ædrueligt, at det neppe vilde se paa Brændevinsskatten som et Middel til at hemme Drikfældighed, men som et under visse Omstændigheder storartet godt Middel til at skaffe Penge ind i Statskassen. Kommissionen vil sidde og se paa Brændevinsskatten, men det skulde være meget vigtige sociale Opgaver, der skulde løses, for at Folketinget skulde gaa med til den, eller det skulde være meget slemme Skatter, man skulde afløse, for at man for at befri sig for dem skulde gaa med til en forhøjet Brændevinsskat. Der tror jeg, at Folketinget er ret fast, der er jeg ikke bange for, at Kommissionen skulde kunne gøre Fortræd.

Men der er andre Bestemmelser, som kendes fra andre Lande, hvor jeg er mindre sikker paa Lovgivningsmagtens Principfasthed, f. Eks. Bestemmelser om at lukke alle Beværtningssteder fra Lørdag til Mandag, eller paa visse Klokkeslet, om tvungen Lukketid hver eneste Dag eller Aften, foruden andre saadanne Bestemmelser, som man tror virkelig ere meget demokratiske, eller som de Mænd, der ynde dem, finde at være udsprungne af et demokratisk-frisindet Sindelag, nemlig saadanne Bestemmelser, som skulde give de enkelte Kommuner Ret til at afgøre, om der skulde være Udsalgssteder eller Udsænkingssteder af Spirituosa i Kommunerne. Jeg siger rent ud for mit Vedkommende, at det forekommer mig at være et af de mest skamløse og oprørende Indgreb i den personlige Frihed, om Lovgivningsmagten nogen Sinde vilde komme til saadanne Ting. Men vi kunne ikke nægte, at Forslag derom har der været fra Ministerbordet og ikke uden at finde en rig